

Bruselj, 12. november 2025
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalno sekretarko Evropske komisije:
direktorica Martine DEPREZ

Datum prejema: 11. november 2025

Prejemnik: Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije

Št. dok. Kom.: COM(2025) 795 final

Zadeva: SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU
Evropsko letno poročilo o azilu in migracijah
(2025)

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2025) 795 final.

Priloga: COM(2025) 795 final

Bruselj, 11.11.2025
COM(2025) 795 final

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**Evropsko letno poročilo o azilu in migracijah
(2025)**

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Evropsko letno poročilo o azilu in migracijah (2025)

I. Uvod

Evropsko letno poročilo o azilu in migracijah (v nadaljnjem besedilu: poročilo) je ključni rezultat pakta o migracijah in azilu (v nadaljnjem besedilu: pakt), ki zagotavlja strateški pregled razmer na tem področju. Vsebuje analizo razmer na področju azila, migracij in sprejema v Uniji in državah članicah v preteklem 12-mesečnem obdobju ter napoved migracijskih trendov za prihodnje leto¹.

Pakt je bil pomemben mejnik v razvoju celovitega pristopa k migracijam, azilu, upravljanju meja in integraciji. Zasnovan je za dolgoročno upravljanje migracij, državam članicam pa omogoča prožnost za učinkovito in pravično obravnavanje specifičnih izzivov, s katerimi se soočajo. Prednost pakta je v **ravnovesju med načeloma solidarnosti in pravične delitve odgovornosti** med državami članicami. V ta namen je bil z Uredbo (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij², ki je eden od zakonodajnih aktov, ki sestavljajo pakt, uveden obvezen, prožen in na potrebah temelječ solidarnostni mehanizem. Delovanje tega mehanizma temelji na oceni razmer na področju azila in migracij v Uniji, predstavljeni v poročilu, ki je del **letnega cikla upravljanja migracij** (v nadaljnjem besedilu: cikel).

Komisija je prvi cikel začela s sprejetjem tega poročila, ki vključuje tudi najnovejše informacije o doseženem napredku in izzivih pri izvajanju pakta³. Slika razmer iz tega poročila bo uporabila tudi za sprejetje **izvedbenega sklepa Komisije**⁴ (v nadaljnjem besedilu: sklep) v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351, v katerem bo določila, katere države članice so pod migracijskim pritiskom, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska oziroma katere se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami.

Poročilu in sklepu je priložen **predlog Komisije za izvedbeni sklep Sveta o vzpostavitvi letnega solidarnostnega fonda**⁵ za obravnavanje solidarnostnih potreb držav članic, ki bodo v prihodnjem letu pod pritiskom. Hkrati se nadaljuje delo v zvezi z izvajanjem vseh sestavnih

¹ Člen 9 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013 (UL L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

² Uredba (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Stanje izvajanja pakta o migracijah in azilu (COM(2025)319 final) ([EUR-Lex – 52025DC0319 – SL – EUR-Lex](#)).

⁴ Člen 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij.

⁵ Člen 12 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij.

delov pakta, da bi se zagotovil učinkovit evropski sistem solidarnosti in odgovornosti za pravično, odločno in učinkovito upravljanje azila in migracij.

II. Uresničevanje pakta: odgovornost in solidarnost v ravnovesju

Države članice napredujejo pri pripravah na izvajanje reform pakta ter izpolnjevanje novih obveznosti glede solidarnosti in pravične delitve odgovornosti.

Na področju **odgovornosti** so glavne novosti pakta osredotočene na oblikovanje učinkovitejših, odločnejših in pravičnejših postopkov, ki bodo vodili v bolj racionalizirane in učinkovitejše azilne in migracijske sisteme z manjšimi upravnimi bremenami za države članice, hitrejšo obravnavo, ustrezno podporo migrantom in visokokakovostno odločanje o njihovih zadevah. Zlasti bo novo preverjanje⁶ na zunanjih mejah Unije omogočilo hitro identifikacijo in oceno vseh državljanov tretjih držav, ki nezakonito vstopajo v Unijo. V okviru obveznih azilnih postopkov in postopkov vračanja na meji⁷ se bodo prošnje državljanov držav, za katere je malo verjetno, da bodo pridobili mednarodno zaščito, pospešeno obravnavale neposredno na zunanjih mejah Unije. Nova pravila o odgovornosti⁸ bodo omogočila hitrejši in učinkovitejši postopek za določitev držav članic, odgovornih za obravnavanje prošelj za mednarodno zaščito. Prenovljena zbirka podatkov Eurodac⁹ in nova pravila o sprejemu¹⁰ bodo pozitivno vplivali na upravljanje in omejevanje nedovoljenega gibanja.

V zvezi s tem bodo morale države članice prvega vstopa migrantov brez urejenega statusa v Unijo prevzeti več novih nalog, zlasti glede na naravo migracijskih tokov na zunanjih mejah Unije. Zlasti bodo morale vložiti veliko truda v izpolnitev svojih obveznosti pri preverjanju in registraciji vseh nezakonitih prihodov, vzpostavitvi „zadostnih zmogljivosti“ za obvezni postopek na meji ter ocenjevanju prošelj za mednarodno zaščito.

Da bi zagotovili podporo zlasti tem državam članicam, je bil z Uredbo (EU) 2024/1351 vzpostavljen stalni **solidarnostni** mehanizem. Z njim se vzpostavlja ravnovesje med izzivi in odgovornostmi, ki so naložene različnim državam članicam. Da se omogoči operacionalizacija

⁶ Uredba (EU) 2024/1356 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

⁷ Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>) in Uredba (EU) 2024/1349 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi postopka vračanja na meji in spremembi Uredbe (EU) 2021/1148 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

⁸ Uredba (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁹ Uredba (EU) 2024/1358 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo biometričnih podatkov za učinkovito uporabo uredb (EU) 2024/1351 in (EU) 2024/1350 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 2001/55/ES in za ugotavljanje istovetnosti nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, o zahtevah organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic in Europolu za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, o spremembi uredb (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

¹⁰ Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

mehanizma, Komisija v skladu z isto uredbo vsako leto oceni splošne migracijske razmere v Uniji, da bi ugotovila, ali so katere od držav članic pod migracijskim pritiskom, ali za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska in ali se katere soočajo z resnimi migracijskimi razmerami. V ta namen je Komisija v posvetovanju z državami članicami pripravila **metodologijo** za oceno, ali se glede na splošne razmere v Uniji katere od držav članic soočajo z nesorazmernimi obveznostmi. Ta temelji na razpoložljivih visokokakovostnih podatkih in informacijah ter zagotavlja, da so rezultati pravični, objektivni in skladni s pravnimi zahtevami. Metodologija je podrobno opisana v posebnem delovnem dokumentu služb Komisije¹¹.

Komisija po opredelitvi držav članic, ki so pod migracijskim pritiskom, in ob upoštevanju ugotovitev iz poročila, vključno z napovedjo za prihodnje leto, predlaga tudi raven solidarnostnih prispevkov, ki bi jih bilo treba zagotoviti državam članicam, ki so pod migracijskim pritiskom. Države članice lahko solidarnostne prispevke zagotovijo v različnih oblikah:

- v obliki **premestitev**, kar vključuje predajo prosilcev iz držav članic, ki so pod migracijskim pritiskom, v druge, prispevajoče države članice. Države članice lahko uporabijo tudi poravnave obveznosti, tj. obliko solidarnosti, pri kateri lahko države članice, ki so prizadete zaradi nedovoljenega gibanja, če so izpolnjeni določeni pogoji, ponudijo, da namesto držav članic, ki so pod migracijskim pritiskom, prevzamejo odgovornost za prosilce, ki so že prisotni na njihovem ozemlju;
- v obliki **finančnih prispevkov**, tj. transferjev zneskov iz prispevajočih držav članic v proračun Unije, namenjenih ukrepom za podporo državam članicam prejemnicam, na primer pri upravljanju njihovih migracijskih, azilnih in sprejemnih sistemov ter upravljanju meja, ali za financiranje Sklada za azil, migracije in vključevanje ter pod določenimi pogoji projektov in ukrepov na področju zunanje razsežnosti migracij, med drugim za zmanjšanje nezakonitih prihodov in povečanje števila vrnitev;
- v obliki **alternativnih solidarnostnih ukrepov**, kar lahko vključuje na primer materialno ali tehnično pomoč v naravi, tudi za upravljanje meja.

Solidarnostni ukrepi bodo opredeljeni v izvedbenem sklepu Sveta o vzpostavitvi **letnega solidarnostnega fonda** (v nadaljnjem besedilu: solidarnostni fond), ki bo sprejet v skladu s členom 57 Uredbe (EU) 2024/1351, in sicer na podlagi predloga Komisije v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2024/1351. V skladu s členom 57 Uredbe (EU) 2024/1351 se morajo države članice dogovoriti o velikosti solidarnostnega fonda za naslednje leto in o tem, kako bo vsaka država članica prispevala glede na svoj pravični delež in v skladu z zavezami, prevzetimi na solidarnostnem forumu EU na visoki ravni. Svet bi moral v sklepu zajeti rezultate prevzemanja zavez v zvezi s potrebami, ki so jih opredelile države članice pod pritiskom, tudi glede uporabe poravnave obveznosti.

Države članice, za katere Komisija meni, da so pod migracijskim pritiskom, bodo nato imele dostop do solidarnostnega fonda in jim ne bo treba izvesti obljubljenih solidarnostnih prispevkov, medtem ko bo lahko Svet državam članicam, ki se soočajo z resnimi migracijskimi razmerami, na njihovo zahtevo odobril popolni ali delni odbitek njihovih solidarnostnih prispevkov. Hkrati prispevajočim državam članicam ni treba izpolniti zavez do države članice prejemnice, kadar Komisija v njej ugotovi systemske pomanjkljivosti v zvezi s pravili o

¹¹ Metodologija za namene izvedbenega sklepa Komisije na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta (SWD(2025) 792).

odgovornosti na podlagi Uredbe (EU) 2024/1351, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje sistema.

Pakt poleg solidarnostnega fonda vzpostavlja **stalni nabor orodij EU za podporo na področju migracij**, ki vključuje zagotavljanje operativne in tehnične pomoči s strani ustreznih organov, uradov in agencij Unije, podporo iz skladov Unije in drugih virov financiranja, odstopanja v pravnem redu Unije za odzivanje na posebne migracijske izzive, aktiviranje mehanizma Unije na področju civilne zaščite, ukrepe za olajšanje dejavnosti vračanja in reintegracije, okrepljene ukrepe in medsektorske dejavnosti na področju zunanje razsežnosti migracij, okrepljene diplomatske in politične dejavnosti, usklajene komunikacijske strategije, podporo učinkovitim migracijskim politikam, ki temeljijo na človekovih pravicah, v tretjih državah ali spodbujanje zakonitih migracij in dobro upravljane mobilnosti. Nabor orodij EU za podporo na področju migracij je na voljo državam članicam in ga je mogoče prilagoditi njihovim posebnim potrebam.

To je še posebno pomembno za države članice, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, saj bodo lahko izkoristile prednostni dostop do tega nabora orodij za podporo. Komisija bo zagotovila finančno podporo in se z agencijami usklajevala tudi glede morebitnega prednostnega zagotavljanja operativne podpore.

Izvajanje pakta – stanje

Od začetka veljavnosti pakta junija 2024 in po sprejetju skupnega izvedbenega načrta so države članice ob podpori Komisije in ustreznih agencij Unije okrepile prizadevanja, da bi zakonodajni sporazum prenesle v prakso in zagotovile, da bodo njihovi nacionalni azilni, sprejemni in migracijski sistemi do junija 2026 pripravljeni na polno izvajanje pakta. Hkrati obstaja splošna potreba po pospešitvi teh reform.

Po vsej Uniji in na nacionalni ravni se je po začetni fazi, ki je privedla do priprave nacionalnih izvedbenih načrtov in ustreznih ureditev upravljanja, pozornost preusmerila. Ta je zdaj osredotočena na **prilagoditev zakonodaje, praktično operacionalizacijo in zagotavljanje virov za reforme**.

Od zadnjega poročila so bili na vseh ravneh doseženi **pomembni mejniki**. To vključuje razvoj nacionalnih strategij in kontingenčnih načrtov, prilagoditve nacionalnih pravnih okvirov ter sprejetje izvedbene uredbe Komisije o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) 2024/1351¹². Število držav članic, ki naj bi dosegle cilje glede **zadostne zmogljivosti** za novi postopek na meji, se je povečalo, začelo pa se je tudi preskušanje sistema Eurodac.

Hkrati **postajajo preostali izzivi jasnejši**. To še zlasti velja za izvajanje sistema Eurodac, vzpostavitev postopka na meji ter potrebo po pravočasni vzpostavitvi potrebne infrastrukture in upravnih ureditev ter izpolnitvi kadrovskega potreb. Po vsej Uniji bi bilo treba kmalu dokončati ureditve preverjanja, sprejemne zmogljivosti pa prilagoditi novemu okviru, da bi zagotovili zadostne zmogljivosti in ustrezne standarde. Večina držav članic je to že storila, vendar je treba dokončati še preostale ureditve v zvezi s spremljanjem temeljnih pravic in pravnim svetovanjem.

¹² Izvedbena uredba Komisije o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z upravljanjem azila in migracij ter razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 1560/2003.

Komisija in vse države članice morajo še naprej sodelovati za zagotovitev, da bo finančno načrtovanje učinkovito usklajeno z nacionalnimi načrti in da bodo za ključne elemente novega okvira na voljo zadostna sredstva, bodisi sredstva Unije bodisi nacionalna sredstva.

Podroben pregled stanja izvajanja pakta je na voljo v Prilogi.

III. Strateška slika razmer na področju azila, sprejema in migracij

Dokazi iz tega poročila so podlaga za sklep Komisije o opredelitvi migracijskih razmer v državah članicah in za predlog Komisije za izvedbeni sklep Sveta o vzpostavitvi letnega solidarnostnega fonda, potrebnega za obravnavanje migracijskih razmer. Poročilo kot tako zagotavlja celovito in strateško sliko razmer, ki je tudi orodje za zgodnje opozarjanje in ozaveščanje Unije na področju migracij in azila.

Strateška slika razmer obsega: (a) **analizo** glavnega dogajanja na področju azila, sprejema in migracij v Uniji in vseh državah članicah v 12-mesečnem obdobju med 1. julijem 2024 in 30. junijem 2025 in (b) **napoved** za leto 2026 ter informacije o ravni **pripravljenosti** v Uniji in državah članicah za odzivanje na pričakovane trende in prilagajanje nanje. Pregled v tem poročilu vključuje tudi ugotovitve na podlagi spremljanja, ki ga izvaja Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), in ocenjevanja, ki se izvaja v skladu z Uredbo (EU) 2022/922¹³.

Temelji na kvantitativnih in kvalitativnih podatkih in informacijah, ki jih zagotovijo države članice, ustrezne agencije Unije¹⁴ in Evropska služba za zunanje delovanje. Analiza in napoved temeljita tudi na rezultatih rednih izmenjav v okviru mreže EU za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje¹⁵.

Strateška slika razmer je vključena v to poročilo, dopolnjujejo pa jo delovni dokument služb Komisije, ki vsebuje statistično razčlenitev v podporo analizi v poročilu, delovni dokument služb Komisije, ki zagotavlja podrobne informacije v podporo analizi¹⁶, in delovni dokument služb Komisije, ki vsebuje podrobnosti o napovedi za leto 2026¹⁷.

a. Analiza razmer na področju azila, sprejema in migracij med julijem 2024 in junijem 2025

¹³ Rezultati spremljanja, ki ga izvaja Agencija za azil, in spremljanja, ki se izvaja v skladu s členom 10 Uredbe (EU) 2024/1356 in ki je navedeno v členu 9(3), točka (e), Uredbe (EU) 2024/1351, niso na voljo, saj ta mehanizma spremljanja še ne delujeta.

¹⁴ Agencija Evropske unije za azil (EUAA), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA).

¹⁵ Mreža za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje, ki je zgodnji rezultat pakta, je operativni okvir, ki združuje ustrezne deležnike EU za spremljanje in predvidevanje migracijskih tokov in razmer. Vzpostavljena je bila s Priporočilom Komisije (EU) 2020/1366 z dne 23. septembra 2020 o mehanizmu EU za pripravljenost na krize v zvezi z migracijami in upravljanje takšnih kriz, [EUR-Lex - 32020H1366 - SL - EUR-Lex](#).

¹⁶ Dokumenta SWD(2025) 790, Podpora analizi razmer na področju azila, sprejema in migracij v Uniji in državah članicah, in SWD(2025) 793, Statistična razčlenitev v podporo analizi razmer na področju azila, sprejema in migracij v Uniji in državah članicah, sta označena kot občutljiva, saj vsebujeta podatke, ki jih zaradi podrobnosti informacij ter tveganja oviranja operativnih dejavnosti agencij Unije in Komisije ni dovoljeno razkriti javnosti.

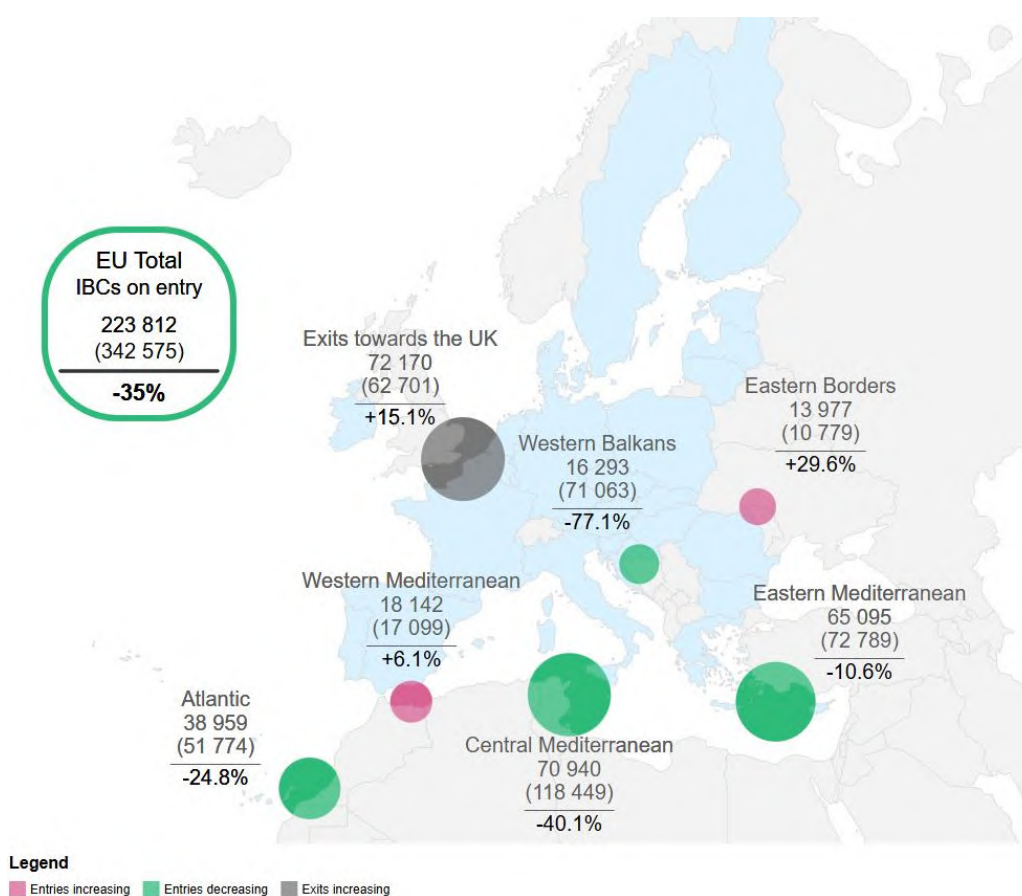
¹⁷ Dokument SWD(2025) 791, Napoved v skladu s členom 9(3), točka (b), Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta za leto 2026, označen kot „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“.

Na splošno so se med julijem 2024 in junijem 2025 **razmere na področju migracij v Uniji** v primerjavi s preteklimi leti **še naprej izboljševale**. Število nezakonitih prihodov v EU, prošelj za mednarodno zaščito in nedovoljeno gibanje so se zmanjšali¹⁸, ta stabilni trend pa se kaže že od leta 2024. To je tudi rezultat skupnih prizadevanj Komisije in držav članic za povečanje sodelovanja z državami izvora in tranzita ter za krepitev zunanjih meja Unije.

Nedovoljene migracije na zunanjih mejah Unije¹⁹

Nezakoniti prehodi meje²⁰ na zunanjih mejah Unije **so se v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 zmanjšali za 35 %**. Trende zmanjševanja je bilo zaznati na večini migracijskih poti, vključno s tistimi, ki predstavljajo večino nezakonitih prehodov meje v Unijo.

Slika 1 – Nezakoniti prehodi meje po migracijskih poteh²¹

Vir: Podrobnejša pojasnitev podatkov agencije Frontex s strani Skupnega raziskovalnega središča.

¹⁸ Ker to poročilo zajema obdobje od 1. julija 2024 do 30. junija 2025, se primerjava med leti („prejšnje obdobje poročanja“) nanaša na 12-mesečno obdobje od 1. julija 2023 do 30. junija 2024.

¹⁹ Analiza v tem oddelku temelji na podatkih agencije Frontex.

²⁰ Število nezakonitih prehodov meje se nanaša na število državljanov tretjih držav ali državljanov EU/pridruženih schengenskih držav, ki jih organi držav članic odkrijejo pri nezakonitem vstopu na ozemlje ali poskusu nezakonitega izstopa z ozemlja med mejnimi prehodi na zunanjih mejah. Vendar je mogoče, da je državljan tretje države pri nezakonitem vstopu na ozemlje države članice ali izstopu z njega odkrit večkrat.

²¹ V ta zemljevid so vključene poti z več kot 500 nezakonitimi prehodi meja.

Medtem ko so migracijske razmere v **Grčiji** ostale na splošno stabilne, je država zabeležila največje število nezakonitih prehodov meje glede na svoj BDP in število prebivalcev²², pa tudi večino nezakonitih prehodov meje vzdolž vzhodnosredozemske poti (več kot 60 000 nezakonitih prehodov meje), večinoma iz Turčije in Libije, pri čemer je bilo izrazito povečanje prihodov zabeleženo na Kreti. Na **Cipru** se je število nezakonitih prehodov meje znatno zmanjšalo – predvsem zaradi manjšega števila odhodov iz Sirije in Libanona –, med drugim zaradi padca Asadovega režima in večjega sodelovanja z libanonskimi oblastmi. Vendar je bil Ciper glede na svoj BDP in število prebivalcev še vedno na tretjem mestu v Uniji po številu nezakonitih prihodov – skoraj 3 000 nezakonitih prehodov meje. V **Bolgariji** se je število nezakonitih prehodov meje nekoliko zmanjšalo, pri čemer je bila izvor nezakonitih prihodov Turčija.

V **Italiji in Španiji** se je število nezakonitih prehodov meje v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 zmanjšalo, čeprav so številke v absolutnem smislu ostale visoke. Število odhodov v Italijo se je zmanjšalo, deloma zaradi tesnejšega sodelovanja s tunizijskimi organi²³ in strožjega nadzora na turški meji. Število odhodov iz Libije je ostalo visoko in se je še povečalo, saj so tihotapske mreže izkoriščale čedalje večjo nestabilnost v regiji. Število nezakonitih prehodov meje v Španijo se je zmanjšalo zaradi manjšega števila prihodov po atlantski poti na Kanarske otoke, potem ko je Unija okrepila dvostransko sodelovanje z zahodnoafriškimi državami, zlasti z Mavretanijo²⁴ in Senegalom. Zaradi okrepljenega nadzora meje v Mavretaniji in Senegalu so tihotapci odhode preusmerili prek Gvineje Bissau, Gvineje in Gambije. Na zahodnosredozemski poti je bila Alžirija glavna izhodiščna točka – predstavljala je 79 % nezakonitih prehodov meje na poti – in je zabeležila povečanje nezakonitih prehodov meje proti Balearskim otokom. Število odhodov iz Maroka se je znatno zmanjšalo zaradi okrepljenega dvostranskega sodelovanja s Španijo in večjega nadzora meje.

Vzdolž **Rokavskega preliva** se je število odhodov iz Francije v Združeno kraljestvo (nezakoniti prehodi meje ob izstopu) v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 povečalo za 15 %. Čeprav se je zaradi prizadevanj pri upravljanju meja v Franciji v 40 % primerov od več kot 72 000 evidentiranih nezakonitih prehodov meje preprečil izstop iz Francije v Združeno kraljestvo, se je število uspešnih prehodov (prihodi v Združeno kraljestvo) v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 še vedno povečalo za približno 35 %.

V regiji **Zahodni Balkan** se je število nezakonitih prihodov v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 znatno zmanjšalo. Izvajanje akcijskega načrta EU za Zahodni Balkan²⁵ je zagotovilo politično, finančno in operativno podporo upravljanju migracij v regiji²⁶. K zmanjšanju števila nezakonitih prihodov sta prispevala tudi okrepljen policijski

²² Izračunano s primerjavo deleža vsake države članice za ta kazalnik glede na njen delež BDP in števila prebivalcev. Delež BDP in števila prebivalcev za vsako državo članico se izračuna v skladu z referenčnim ključem iz člena 66 Uredbe (EU) 2024/1351, pri čemer se uporabijo podatki Eurostata.

²³ Memorandum of Understanding on a strategic and global partnership between the European Union and Tunisia (memorandum o soglasju o strateškem in globalnem partnerstvu med Evropsko unijo in Tunizijo), podpisan julija 2023.

²⁴ Skupna izjava o vzpostavitvi migracijskega partnerstva med Islamsko republiko Mavretanijo in Evropsko unijo, ki se je začelo izvajati marca 2024.

²⁵ Akcijski načrt EU za Zahodni Balkan z dne 5. decembra 2022, ki je na voljo na naslovu https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_sl.

²⁶ Junija 2025 je bil z Bosno in Hercegovino podpisan sporazum o statusu nove generacije, ki uradnikom stalne enote agencije Frontex omogoča sodelovanje z lokalnimi organi za upravljanje meja z izvršilnimi pooblastili –

nadzor, ki je onemogočil dejavnosti tihotapljenja migrantov, in zmanjšanje števila nezakonitih prehodov meje na vzhodnosredozemski poti. Koridor prek Bosne in Hercegovine ter Hrvaške je ostal najbolj uporabljen, čeprav je bilo na njem manj nezakonitih prehodov meje kot v obdobju od julija 2023 do junija 2024. Od konca oktobra 2023 so bile vzdolž tega koridorja opažene povečane migracijske dejavnosti, potem ko so tihotapci svoje dejavnosti preusmerili na ta mejni odsek, da bi se izognili okrepljenim policijskim operacijam v Srbiji. V obdobju poročanja je **Hrvaška** zabeležila 76 % prihodov v regijo – več kot 12 000 nezakonitih prehodov meje – in drugo največje število nezakonitih prehodov meje na ravni Unije glede na BDP in število prebivalcev.

Na **vzhodni meji Unije** je število nezakonitih prehodov meje ostalo nizko in razmeroma stabilno. Večina teh nezakonitih prehodov meje je vključevala ukrajinske državljane, ki so nezakonito prečkali mejo v Romunijo in zaprosili za začasno zaščito. Ukrepi Rusije in Belorusije še naprej vplivajo na migracijsko dinamiko na vzhodni meji, zlasti **na Poljskem, v Latviji, Litvi, na Finskem in v Estoniji**. V odziv na nenehne poskuse instrumentalizacije migracij, ki jih podpira država, so te države okrepile mejni nadzor in zmanjšale število nezakonitih prehodov meje iz Belorusije (1 421 nezakonitih prehodov meje, od tega 82 % na Poljsko). Tveganje instrumentalizacije migracij ostaja resen migracijski in varnostni izziv, ki prispeva k občasnim nasilnim incidentom in poskusom nezakonitega prehoda meje. Poljska je vzdolž svoje meje vzpostavila varovalni pas in začasno omejuje pravico do vložitve prošnje za mednarodno zaščito na tej meji, razen za ranljive skupine. Poleg tega sta Latvija in Litva okrepili nadzorne ukrepe na svoji meji z Belorusijo. Estonija je okrepila ukrepe upravljanja meja na meji z Rusijo, Finska pa je novembra 2023 v odziv na poskuse Rusije, da bi instrumentalizirala migracije, zaprla svoje mejne prehode z Rusijo. Od takrat so migracijske razmere na meji z Rusijo, vključno z Estonijo, ostale razmeroma umirjene.

Med julijem 2024 in junijem 2025 je bil več kot 110 000 osebam **zavrnen vstop** na zunanjih mejah Unije, predvsem na kopenskih (55 %) in zračnih (41 %) mejah. Razlog za večino zavrnitev vstopa je bila manjkajoča ali neveljavna dokumentacija²⁷. Poljska, Hrvaška, Francija in Romunija so zabeležile najvišje številke v absolutnem smislu, Hrvaška, Latvija in Estonija pa so izdale največ zavrnitev glede na svoj BDP in število prebivalcev. Večinoma je bil vstop zavrnen Ukrajincem²⁸, Albancem, Moldavcem in Turkom.

Kot je poudarjeno v poročilu o stanju schengenske ureditve za leto 2025, so potrebna trajna prizadevanja za okrepitev **kakovosti in odpornosti zunanjih meja schengenskega območja**, zlasti glede na čedalje večje varnostne grožnje²⁹. Ocena ranljivosti, ki jo je agencija Frontex izvedla za leto 2025, je pokazala spodbudne rezultate³⁰. Vendar je bilo v oceni tudi poudarjeno,

kar pomeni, da je s takšnimi sporazumi in naknadnimi napotitvami zajeta celotna regija Zahodnega Balkana (razen Kosova – to poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 1244/1999 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova).

²⁷ To je vključevalo primere, ko so državljani tretjih držav prekoračili dovoljeno obdobje 90 dni v 180-dnevnem obdobju ali niso imeli veljavnega vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

²⁸ Ukrajinci, ki nimajo veljavnih dovoljenj ali za katere ne velja začasna zaščita.

²⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Poročilo o stanju schengenske ureditve 2025 – [EUR-Lex - 52025DC0185 - SL - EUR-Lex](#).

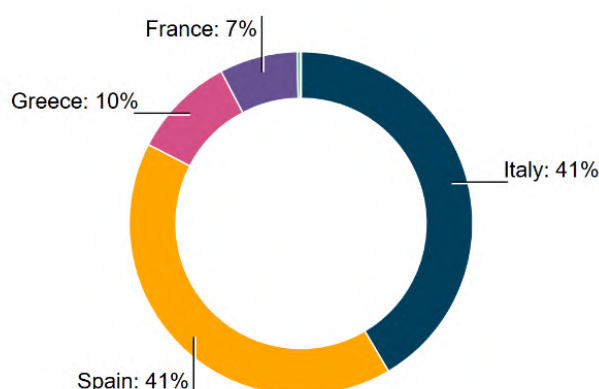
³⁰ Po poročanju agencije Frontex kaže skupno število ugotovljenih ranljivosti glede zmogljivosti in pripravljenosti za nadzor meja v državah članicah pomemben splošni trend upadanja: [The 2025 Vulnerability Assessment brings an encouraging outcome](#) (Ocena ranljivosti za leto 2025 kaže spodbudne rezultate).

da je treba v nekaterih državah članicah dodatno okrepiti zmogljivosti za upravljanje migracij na mejah, med drugim z dodelitvijo ustreznih človeških virov za izvajanje preverjanja in izpraševanja. Hkrati ostaja zagotavljanje spoštovanja temeljnih pravic na meji skupni izziv, zlasti v okviru instrumentaliziranih migracij.

Prihodi po morju po operacijah iskanja in reševanja³¹

Število državljanov tretjih držav, ki so se po **operacijah iskanja in reševanja** izkrcali v Uniji, se je v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 zmanjšalo za 36 %. Od 1. julija 2024 do 30. junija 2025 se je v Uniji po operacijah iskanja in reševanja izkrcalo skoraj 97 000 oseb. **Skupno se je v Italiji in Španiji izkrcalo več kot 80 %** vseh oseb, izkrcanih v Uniji.

Slika 2 – Osebe, izkrcane ob dogodkih iskanja in reševanja

Vir: Podrobnejša pojasnitev podatkov agencije Frontex s strani Skupnega raziskovalnega središča.

Zagotavljanje pomoči vsem osebam, ki se znajdejo v stiski na morju, je pravna obveznost držav članic, ki jo določata mednarodno pravo in pravo Unije³². Poskusi prihoda v Evropsko unijo s plovili, neprimernimi za plovbo, so bili še naprej razlog za izgubo življenj migrantov na morju; v obdobju poročanja se je poročalo o najmanj 3 000 smrtnih žrtvah ali pogrešanih osebah na morju. Osrednjesredozemska in atlantska pot sta ostali najbolj smrtonosni morski poti v Unijo³³. Prečkanja po morju v majhnih čolnih iz **Francije** v Združeno kraljestvo čez **Rokavski preliv**, ki so jih omogočale tihotapske mreže, so predstavljala velik izziv za francoske organe, vključene v operacije iskanja in reševanja. Tihotapske mreže so organizirale hkratne odhode v prenatrpanih čolnih, da jih organi ne bi mogli obvladati, tako da se je po operacijah iskanja in reševanja v Franciji izkrcalo približno 7 000 oseb.

Mednarodna zaščita in začasna zaščita v Uniji³⁴

Število prošelj za mednarodno zaščito v Uniji se je v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 zmanjšalo za 21 %, čeprav je ostalo na splošno visoko, saj je bilo v Uniji vloženih

³¹ Analiza v tem oddelku temelji na podatkih agencije Frontex.

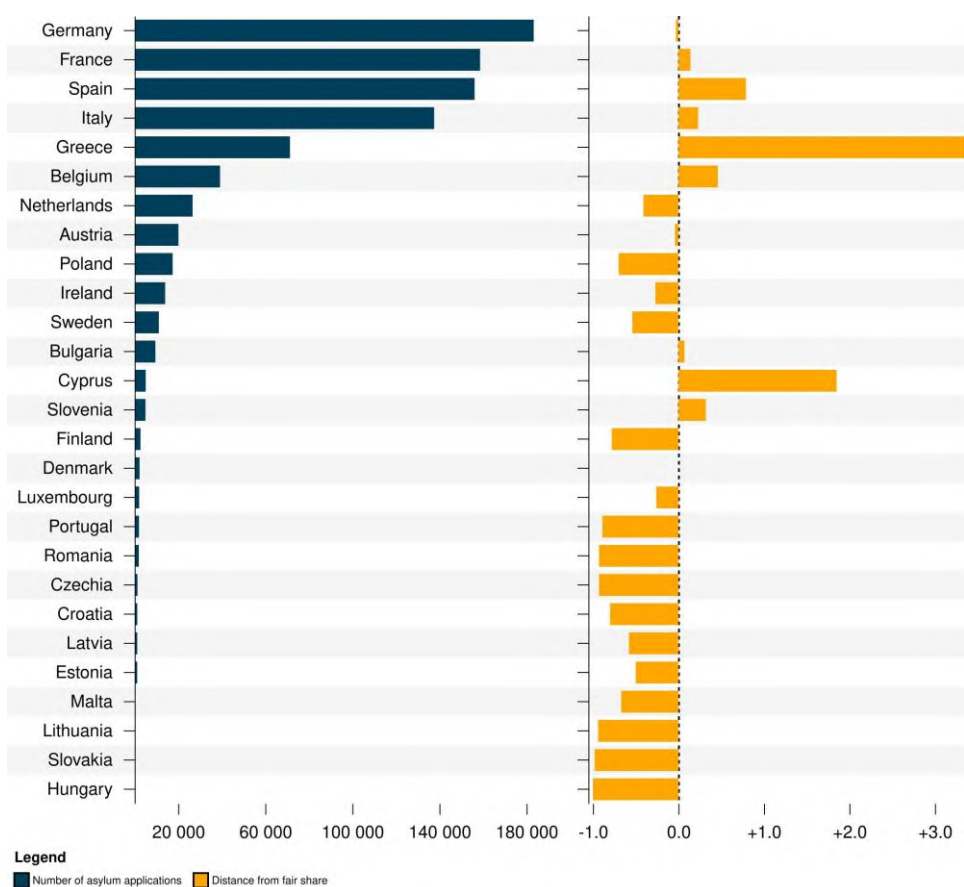
³² Priporočilo Evropske komisije o iskanju in reševanju iz leta 2020 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1365>), zlasti sklici v točkah 5 in 7; Smernice Evropske komisije o izvajanju pravil EU o opredelitvi in preprečevanju pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju ([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), zlasti točki 4 in 5.

³³ Podatki | Projekt v zvezi s pogrešanimi migranti, vir: IOM.

³⁴ Analizi o mednarodni zaščiti in začasni zaščiti temeljita na podatkih agencije EUAA oziroma Eurostata.

871 000 prošelj. Zmanjšanje je bilo predvsem posledica manjšega števila nezakonitih prihodov in izrazitega zmanjšanja števila prošelj sirskih državljanov. **Države članice so izdale 271 000 odločb o priznanju statusa mednarodne zaščite³⁵, kar je 20 % manj kot v obdobju od julija 2023 do junija 2024³⁶.** Glede na BDP in število prebivalcev so bile glavne države članice pri priznanju mednarodne zaščite **Grčija, Avstrija in Ciper**. V absolutnem smislu so največ pozitivnih odločb o prošnjah za mednarodno zaščito izdale Nemčija, Francija in Grčija, medtem ko je bila Španija vodilna država pri podeljevanju humanitarnega statusa, predvsem Venezuelcem in Kolumbijcem.

Slika 3 – Prošnje za mednarodno zaščito v državah članicah v absolutnih vrednostih ter glede na število prebivalcev in BDP³⁷

Vir: podrobnejša pojasnitev podatkov agencije EUAA in podatkov Eurostata (BDP in število prebivalcev) s strani Skupnega raziskovalnega središča.

Grčija in Ciper sta na ravni Unije prejela največ prošelj glede na svoj BDP in število prebivalcev. V absolutnih številkah je največ prošelj za mednarodno zaščito prejela Nemčija – kljub 40-odstotnemu zmanjšanju v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 –,

³⁵ Vključene so odločbe na prvi stopnji ter odločbe v pritožbenem ali revizijskem postopku o priznanju statusa begunca po Ženevski konvenciji in/ali statusa subsidiarne zaščite.

³⁶ Stopnja ugodno rešenih prošelj za mednarodno zaščito na prvi stopnji se je zmanjšala na 31 %, predvsem zaradi manjšega števila pozitivnih odločb, izdanih sirskim, afganistanskim in iraškim državljanom.

³⁷ Izračunano s primerjavo deleža vsake države članice za ta kazalnik glede na njen delež BDP in števila prebivalcev. Delež BDP in števila prebivalcev za vsako državo članico se izračuna v skladu z referenčnim ključem iz člena 66 Uredbe (EU) 2024/1351, pri čemer se uporabijo podatki Eurostata.

tja in nazaj zaradi družinskih obiskov ali sezonskega dela. Med julijem 2024 in junijem 2025 je bilo v Uniji **zabeleženih več kot 681 000 registracij za začasno zaščito**. Glede na BDP in število prebivalcev je daleč največ registracij za začasno zaščito izdala Češka, sledili pa so ji Poljska, Estonija, Litva, Bolgarija, Latvija, Slovaška in Ciper. Med julijem 2024 in junijem 2025 je naraščalo število ukrajinskih državljanov, ki so iskali dolgoročne oblike zaščite in zaprosili za mednarodno zaščito v Uniji, zlasti v Franciji in na Poljskem.

Države članice se soočajo s številnimi izzivi pri integraciji upravičencev do začasne in mednarodne zaščite. Kot je bilo ugotovljeno v vmesnem pregledu akcijskega načrta za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027, ostajajo izzivi zlasti na področju zagotavljanja stanovanj, izobraževanja in trga dela³⁸. Med migranti, ki zaprosijo za mednarodno zaščito ali se pridružijo družinskim članom, je stopnja zaposlenosti običajno nižja kot med delovnimi migranti. Poleg tega dolgoročne raziskave kažejo, da prosilci za azil na trgu dela dosegajo rezultate, primerljive z rezultati domačih državljanov, šele po desetih letih prebivanja. Izziv ostaja tudi zagotavljanje ustreznih stanovanj: raziskave kažejo, da je leta 2023 več kot vsak šesti migrant v Uniji živel v prenaseljenih stanovanjskih prostorih (+70 % v primerjavi z domačim prebivalstvom)³⁹. Ti dejavniki negativno vplivajo na rezultate integracije ter dodatno obremenjujejo sisteme socialne zaščite in delovanje sprejemnega sistema.

Več kot 75 % upravičencev do začasne zaščite predstavljajo ženske in otroci. Zagotavljanje nastanitve in socialne podpore se je med državami članicami razlikovalo. Večina držav članic je začela spodbujati samostojnost in ekonomsko neodvisnost, tako da so postopoma zagotavljale bolj omejeno stanovanjsko podporo in bolj omejene socialne prejemke, hkrati pa so vlagale v ukrepe vključevanja. Različni ukrepi, ki so jih sprejele države članice, so prispevali k boljšemu vključevanju na trg dela, čeprav je vključevanje žensk na trg dela zaradi specifičnih ovir še vedno težje⁴⁰. Šolanje razseljenih otrok iz Ukrajine se razlikuje in prisotnost pri pouku je različna, pri čemer se invalidni otroci še vedno soočajo s posebnimi izzivi.

Nedovoljeno gibanje znotraj Unije⁴¹

Več držav članic se je soočalo z velikim številom nedovoljenih gibanj migrantov in prosilcev za mednarodno zaščito znotraj Unije. V skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013 (v nadaljnjem besedilu: uredba Dublin III)⁴² prosilec za mednarodno zaščito ne more izbrati države članice, odgovorne za obravnavanje njegove prošnje. Gibanje iz ene države članice v drugo in pomanjkljivosti pri izvajanju pravil o odgovornosti iz Uredbe (EU) št. 604/2013 še zlasti obremenjujejo azilne, migracijske in sprejemne sisteme glavnih namembnih držav.

³⁸ Delovni dokument služb Komisije Vmesni pregled akcijskega načrta Komisije za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027 Spremeni dokument k Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Stanje izvajanja pakta o migracijah in azilu (SWD(2025) 162 final) [EUR-Lex – 52025SC0162 – SL – EUR-Lex](#).

³⁹ OECD/Evropska komisija (2023), Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In (Kazalniki vključevanja priseljencev: ustalitev v letu 2023), OECD Publishing, Pariz, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ UNHCR, *A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries* (Ocena revščine med ukrajinskimi begunci v sosednjih državah), 17. marec 2025, str. 14.

⁴¹ Analiza o nedovoljenem gibanju temelji na podatkih agencij EUAA in eu-LISA.

⁴² Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](#)).

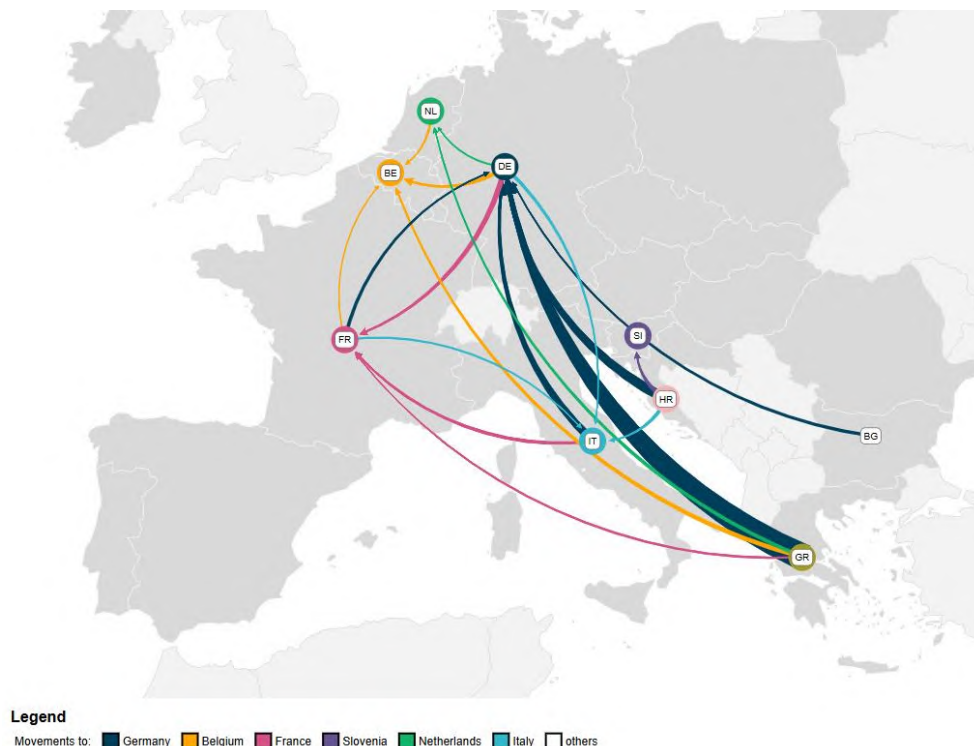
Čeprav ni natančnih podatkov, ki bi zajemali nedovoljeno gibanje, pa nadomestni kazalniki kažejo razsežnost in smer teh gibanj v Uniji⁴³. Nova uredba o sistemu Eurodac in zbirka podatkov bosta omogočili natančnejše spremljanje nedovoljenega gibanja⁴⁴. Trenutno razpoložljivi podatki iz sistema Eurodac kažejo, da se je **nedovoljeno gibanje znotraj Unije zmanjšalo za približno 25 %** v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024⁴⁵, in sicer večinoma zaradi splošnega zmanjšanja števila nezakonitih prihodov. Kljub temu zmanjšanju je nedovoljeno gibanje še naprej predstavljalo izziv za glavne namembne države. Nedovoljeno gibanje je običajno potekalo iz držav prvega vstopa v Unijo proti državam članicam na severozahodu Unije. V absolutnem smislu so bile glavne države odhoda Grčija, Nemčija, Hrvaška, Italija in Francija, najpogostejše ciljne države nedovoljenih gibanj pa so bile Nemčija, Francija, Belgija, Italija in Nizozemska. Glavne poti, na katerih je bilo zabeleženih največ nedovoljenih gibanj, so bile poti iz Grčije v Nemčijo, s Hrvaške v Nemčijo, iz Italije v Nemčijo in iz Italije v Francijo.

⁴³ Nadomestni kazalniki vključujejo podatke, zbrane za spremljanje izvajanja Uredbe (EU) št. 604/2013 (t. i. dublinska statistika), in podatke, shranjene v sistemu Eurodac – zbirki podatkov o prstnih odtisih EU (vzpostavljeni z Uredbo (EU) št. 603/2013), v kateri se shranjujejo in primerjajo prstni odtisi posameznikov, ki so zaprosili za azil ali bili prijeti med nezakonitim prehodom zunanjih meja schengenskega območja.

⁴⁴ Uredba (EU) 2024/1358 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo biometričnih podatkov za učinkovito uporabo uredb (EU) 2024/1351 in (EU) 2024/1350 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 2001/55/ES in za ugotavljanje istovetnosti nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, o zahtevah organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic in Europolu za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, o spremembi uredb (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

⁴⁵ Po poročanju je bilo v sistemu Eurodac zabeleženih 398 000 tujih zadetkov (kadar sta država odhoda in namembna država državici članici), kar je 27 % manj kot v obdobju od julija 2023 do junija 2024.

Slika 5 – Zemljevid nedovoljenega gibanja na podlagi zadetkov v sistemu Eurodac (poti z več kot 6 000 zadetki)⁴⁶

Vir: podrobnejša pojasnitev podatkov agencije EU-LISA s strani Skupnega raziskovalnega središča.

Če se ti podatki dopolnijo s podatki, zbranimi za spremljanje delovanja Uredbe (EU) št. 604/2013 (t. i. dublinska statistika)⁴⁷, so bile države, ki jih je to glede na njihov BDP in število prebivalcev najbolj prizadelo, Slovenija, Belgija, Luksemburg, Nemčija, Hrvaška in Avstrija. Več držav članic ne izdaja zaprosil, ker ta pogosto ne vodijo do dejanske predaje osebe. Poleg tega je stopnja izvedenih predaj še vedno zelo nizka in znaša 19 %⁴⁸. Stopnja izvajanja je bila manjša tudi zaradi operativnih ovir in ovir na področju zmogljivosti, s katerimi se soočajo države članice sprejema in države članice predaje: pomanjkanje zadostnih stanovanj, slabi materialni pogoji za sprejem in omejene možnosti za zgodnjo integracijo so vplivali na število izvedenih predaj. Največ predaj je izvedla in prejela Nemčija, sledili pa sta ji Francija in Nizozemska. Hrvaška je prejela daleč največje število predaj iz drugih držav članic glede na svoj BDP in število prebivalcev. Grčija in Italija sta prejeli zelo malo predaj v primerjavi s številom pozitivnih odločb, ki sta jih sprejeli glede zaprosil, prejetih od drugih držav članic⁴⁹.

⁴⁶ Na zemljevidu so prikazane glavne poti nedovoljenega gibanja, kot ga kažejo zadetki v sistemu Eurodac. Konica puščic prikazuje smer gibanja, širina puščic pa odraža število zadetkov.

⁴⁷ Število poslanih zahtev za ponovni sprejem in poslanih zahtev za sprejem na podlagi nezakonitega vstopa in prebivanja je v obdobju poročanja znašalo približno 93 000.

⁴⁸ Delež predaj po sprejetih zahtevah bi bilo treba za oceno uspešnosti države članice pri izvedbi predaj uporabljati previdno, saj ni podatkov o kohorti, poleg tega lahko med sprejeto zahtevo za predajo in dejansko izvedbo predaje preteče precej časa. Ta časovni zamik izkrivlja izračun deležev, če število sprejetih zahtev skozi čas ni stabilno.

⁴⁹ Podatki, zbrani za spremljanje delovanja Uredbe (EU) št. 604/2013 (t. i. dublinska statistika), vključujejo število zahtev, ki jih je država članica poslala ali prejela od druge države članice v zvezi s postopki za ponovni sprejem in sprejem, odločitve o takih zahtevah ter število izdanih in izvedenih odločitev o predaji.

Povečanje skupnega števila predaj, ponovna vzpostavitev predaj v države članice, ki ne sprejemajo predaj, zahtev za sprejem ali ponovni sprejem, in odprava pomanjkljivosti v nacionalnem sprejemnem sistemu so ključnega pomena za zagotovitev učinkovitega delovanja sistema, zmanjšanje spodbud za nedovoljeno gibanje ter ohranjanje ravnovesja med odgovornostjo in solidarnostjo. Čeprav se pričakuje, da se bo izvajanje predaj z začetkom uporabe pakta znatno izboljšalo, se od držav članic pričakuje, da bodo brez odlašanja v celoti izvajale obstoječa pravila.

Sprejem⁵⁰

Kljub znatnim prizadevanjem za izboljšanje zbiranja podatkov o sprejemu statistični podatki niso povsem primerljivi in ostajajo nepopolni. To povzroča razdrobljeno sliko in preprečuje dokončno oceno pritiska na sprejemne sisteme⁵¹. Potekajo prizadevanja za izboljšanje kakovosti teh podatkov.

Glede na razpoložljive podatke⁵² so države članice **v svojih nacionalnih sprejemnih sistemih** gostile približno **1 394 000 oseb**, večinoma v Nemčiji, Italiji, Franciji, na Nizozemskem in v Avstriji. Glede na BDP in število prebivalcev so imeli največ oseb v svojih sprejemnih sistemih **Nemčija, Luksemburg, Avstrija in Irska⁵³**. Upravičenci do začasne zaščite, ki prejemajo podporo za pridobitev nastanitve zunaj tega sistema, se v poročilih držav članic ne upoštevajo.

Poleg tega se organizacija sprejemnih sistemov po Uniji razlikuje: samo nekatere države članice vključujejo in zbirajo podatke o osebah z različnimi pravnimi statusi v svojem sprejemnem sistemu, vključno z upravičenci do začasne zaščite, zavrnjenimi prosilci ali osebami, ki jim je bil izdan nalog za vrnitev. Na tej podlagi so upravičenci do začasne zaščite predstavljali med 50 % in 70 % oseb, vključenih v nacionalne sprejemne sisteme v Avstriji, na Finskem, v Litvi, na Slovaškem in Švedskem, medtem ko je bila velikemu številu upravičencev do začasne zaščite zagotovljena podpora za pridobitev nastanitve zunaj tega sistema, zlasti na **Češkem, Poljskem, Madžarskem in v Romuniji**.

Skupna stopnja zasedenosti nacionalnih sprejemnih sistemov v Uniji je konec junija 2025 znašala 81 %⁵⁴. Zagotavljanje zadostnih zmogljivosti in ustreznih razmer za sprejem sta ključna elementa dobro pripravljene azilnega, sprejemnega in migracijskega sistema, ključna pa sta tudi za dobro delovanje pravil o odgovornosti iz Uredbe (EU) št. 604/2013. Več držav članic se je soočalo z izzivi pri zagotavljanju zadostnih zmogljivosti v nacionalnih sprejemnih

⁵⁰ Analiza o sprejemu temelji na podatkih agencije EUAA.

⁵¹ Komisija in agencija EUAA sta določili „postopen pristop“, po katerem morajo države članice sporočiti podatke o sprejemu vsaj za dva ključna kazalnika: osebe v sprejemnem sistemu (skupno število oseb v sprejemnem sistemu, vključno z razčlenitvijo po pravnem statusu oseb v sprejemu in številu mladoletnikov brez spremstva) in zmogljivost sprejemnega sistema (skupno število postelj, ki so na voljo ob koncu obdobja poročanja). Od leta 2027 bodo morale države članice poročati o celotnem naboru kazalnikov o sprejemu.

⁵² Ti podatki se nanašajo le na sprejemni sistem, ki se razume kot sklop ureditev, vzpostavljenih za nastanitev prosilcev za mednarodno zaščito v skladu s prenovljeno direktivo o pogojih za sprejem.

⁵³ Na Irskem je velik delež prosilcev za mednarodno zaščito v državo vstopil nezakonito, predvsem s prečkanjem kopenske meje z Združenim kraljestvom. To je skupaj z velikim številom prihodov oseb s statusom začasne zaščite vplivalo na irski azilni in sprejemni sistem. V obdobju poročanja je bilo na Irskem vloženi 14 000 prošnji za mednarodno zaščito, v primerjavi z rekordno visokim številom v prejšnjem obdobju poročanja (18 000). Ta trend je opazen od začetka leta 2022, skupaj z velikim številom prihodov iz Ukrajine.

⁵⁴ Konec junija 2025 je bilo mogoče izračunati stopnjo zasedenosti za 25 držav članic. Podatki, potrebni za izračun stopnje zasedenosti, so bili za Finsko in Portugalsko nepopolni.

sistemih⁵⁵, medtem ko so nekatere države članice zaradi omejenega števila prosilcev zmanjšale svoje nastanitvene zmogljivosti, med drugim Finska, Danska in Švedska.

Preselitev in humanitarni sprejem⁵⁶

Štirinajst držav članic je sprejelo zaveze v okviru *ad hoc* programa Unije za preselitev in humanitarni sprejem za obdobje 2024–2025. V obdobju poročanja je po teh poteh v Unijo prispelo skoraj 12 000 oseb. Več kot polovica upravičencev se je preselila v **Nemčijo** in **Francijo**, medtem ko se je **glede na BDP in število prebivalcev največ upravičencev preselilo na Finsko in Švedsko**. Nestabilne razmere na Bližnjem vzhodu, zlasti v Libanonu in Siriji, so vplivale na programe preselitve in humanitarnega sprejema: število sprejetih oseb se je razen na Nizozemskem in Švedskem v vseh državah članicah, ki so poročale, zmanjšalo. Daleč najpomembnejša država izvora sprejetih oseb je bila Sirija, sledili pa so ji Afganistan, Demokratična republika Kongo, Južni Sudan in Eritreja.

Vračanje⁵⁷

Države članice so med julijem 2024 in junijem 2025 državljanom tretjih držav v Uniji izdale skupno 478 000 odredb o zapustitvi ozemlja, **kar je 11 % več kot v obdobju od julija 2023 do junija 2024, predvsem zaradi več odredb o zapustitvi ozemlja, izdanih skupaj z negativnimi odločbami o azilu**. Večino odredb so izdale Francija, Španija in Nemčija, medtem ko je glede na BDP in število prebivalcev daleč največ odredb o zapustitvi ozemlja izdal **Ciper**, sledili pa sta mu **Grčija in Hrvaška**. Državljanstva državljanov tretjih držav, ki jim je bila izdana odredba o zapustitvi ozemlja, so se med državami članicami močno razlikovala⁵⁸.

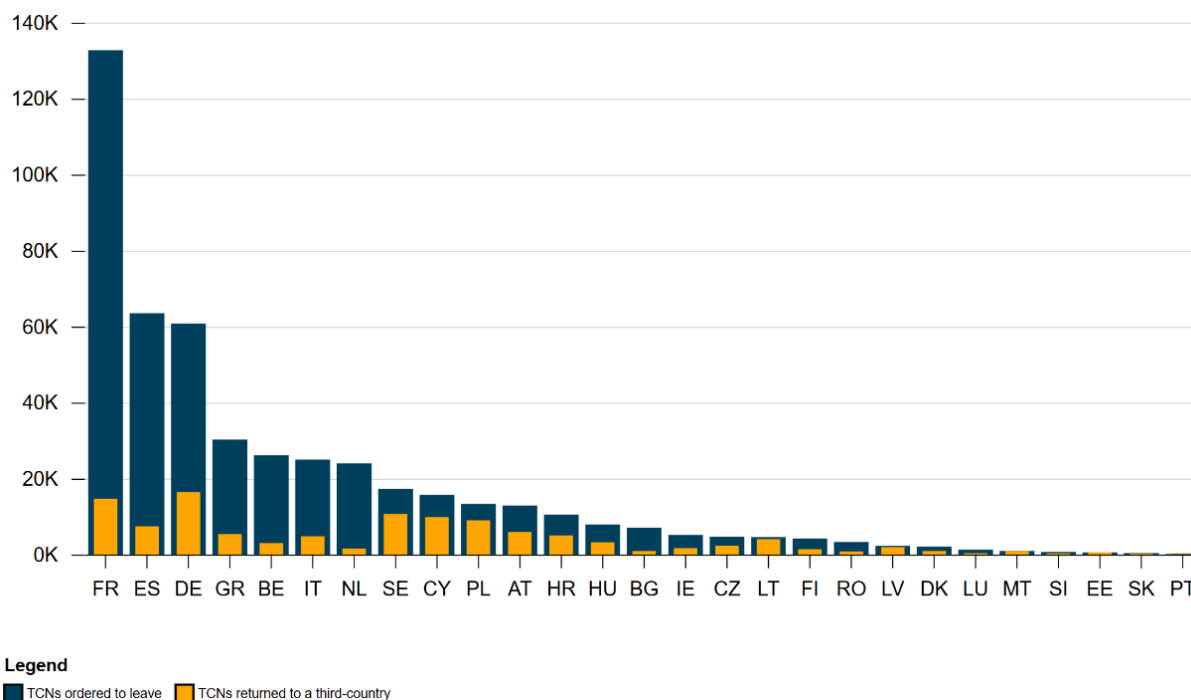
⁵⁵ To velja za Belgijo, Ciper, Hrvaško, Latvijo, Litvo in Grčijo.

⁵⁶ Analiza o preselitvi in humanitarnem sprejemu temelji na podatkih agencije EUAA.

⁵⁷ Analiza o vračanju temelji na podatkih Eurostata.

⁵⁸ Francija je izdala največ odredb o zapustitvi ozemlja državljanom Alžirije, Tunizije in Maroka, Španija državljanom Malija, Senegala in Alžirije, Nemčija pa državljanom Sirije, Turčije in Afganistana. Ciper je izdal največ odredb o zapustitvi ozemlja državljanom Sirije, Demokratične republike Kongo in Nigerije, Grčija državljanom Afganistana, Sirije in Albanije, Hrvaška pa državljanom Turčije, Nepala ter Bosne in Hercegovine.

Slika 6 – Število nalogov za vrnitev in vrnjenih državljanov tretjih držav po državah članicah

Vir: podrobnejša pojasnitev podatkov Eurostata s strani Skupnega raziskovalnega središča.

V tretjo državo je bilo dejansko vrnjenih 115 000 nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav. Več kot polovico vrnitev je izvedlo le pet držav članic (Nemčija, Francija, Švedska, Ciper in Poljska). To pomeni 20-odstotno povečanje v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024. Vendar pa **ostaja splošna stopnja vračanja nizka, zato se povečuje število oseb, ki jim je bila izdana odredba o zapustitvi, vendar ostajajo na ozemlju Unije**⁵⁹. Med osebami, ki jim je bilo odrejeno, naj zapustijo ozemlje, so bili večinoma državljani Alžirije, Maroka, Sirije, Turčije in Afganistana, pri čemer se je število Sircev povečalo za 14 %. Med vrnjenimi osebami je bilo največ državljanov Gruzije, Turčije, Albanije, Moldavije in Kolumbije. To kaže, da države z največjim številom državljanov tretjih držav, ki jim je bilo odrejeno, naj zapustijo ozemlje, niso tudi države z največjim številom izvedenih vrnitev, izjema je le Turčija. Več kot polovica vseh vrnitev je bila prostovoljnih, kar je v skladu z naraščajočim trendom. Medtem ko stalna prizadevanja za ponovni sprejem prek mehanizma iz člena 25a Vizumskega zakonika in ciljno usmerjeni ukrepi koordinatorka EU za vračanje v zvezi s prednostnimi tretjimi državami, zlasti s ključnimi tretjimi državami, kot so Bangladeš, Irak in Etiopija⁶⁰, že prinašajo rezultate, pa **specifične ovire še naprej otežujejo vračanje**. Še vedno

⁵⁹ Stopnja vračanja na ravni EU je v obdobju poročanja znašala 24 %.

⁶⁰ Mehanizem iz člena 25a Vizumskega zakonika je pripomogel k ugodni dinamiki in konkretnemu napredku s tretjimi državami. Stopnja vračanja za Bangladeš se je povečala z 9 % v letu 2023 na 17 % v letu 2024, za Irak pa s 14 % na 31 %. Poleg tega se je v primeru Etiopije, kjer so bili aprila 2024 sprejeti vizumski ukrepi, stopnja vračanja v letu 2024 povečala (13 % v primerjavi z 11 % v letu 2023), poleg tega se je izboljšala dejavnost držav članic pri zahtevah Etiopiji za ponovni sprejem njenih državljanov (več kot štirikrat več zahtev za ponovni sprejem v letu 2024 kot v letu 2023). S ciljno usmerjenimi ukrepi vračanja za prednostne tretje države, ki jih je začela koordinatorka EU za vračanje, sta se izboljšali osredotočenost in skladnost na področju ukrepov na ravni EU, tako da je bil pri več tretjih državah presežen cilj 25-odstotnega povečanja.

je ključnega pomena, da države članice na podlagi nalogov za vrnitev zadevnim tretjim državam pošljejo zahteve za ponovni sprejem in sistematično zahtevajo potne listine za vrnitev za osebe s potrjenim državljanstvom⁶¹. Pri tematskem schengenskem ocenjevanju 2024 je bil ugotovljen napredek pri razvoju nacionalnih sistemov vračanja, neučinkovitosti pa ostajajo v ključnih fazah postopka⁶², kar vpliva na nedovoljeno gibanje, kot kažejo razpisi ukrepov za vrnitev v Schengenskem informacijskem sistemu (SIS)⁶³.

Potrebna so nadaljnja prizadevanja za vzpostavitev skupnega sistema Unije za vračanje, skupaj z učinkovitejšim sodelovanjem s tretjimi državami. Predlagana uredba o vračanju⁶⁴ bo ključnega pomena pri reševanju teh vprašanj in zagotavljanju, da lahko vrnitve prispevajo k splošnim ciljem migracijske in azilne politike Unije. Evropski parlament in Svet sta pozvana, naj nadaljujeta hitro sprejetje te reforme.

b. Napoved za prihodnje leto in informacije o ravni pripravljenosti v Uniji

Solidarnostni fond, ki ga predlaga Komisija, je namenjen obravnavi potreb držav članic, za katere je bilo v sklepu Komisije ugotovljeno, da so pod migracijskim pritiskom. V skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2024/1351 mora Komisija pri opredelitvi teh potreb upoštevati glavne ugotovitve tega poročila, vključno z učinkom preteklih trendov na zadevne države članice in napovedjo za prihodnje leto⁶⁵. Ta strateška slika služi kot orodje za zgodnje opozarjanje za Unijo ter pomaga predvideti morebitni razvoj dogodkov na področju migracijskih razmer in določiti, kako bi lahko ti dogodki vplivali na potrebe držav članic pod migracijskim pritiskom in na Unijo kot celoto.

Napoved temelji na metodologiji, ki jo je razvila znanstvena služba Komisije – Skupno raziskovalno središče (JRC) – in je bila preskušena v okviru mreže EU za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje.

Napoved kaže, da se bo **na ravni Unije število nezakonitih prihodov na vseh glavnih migracijskih poteh leta 2026 v primerjavi z letom 2024⁶⁶ po pričakovanjih zmanjšalo**, in sicer v skladu s trendom upadanja, ki je bil opažen že v prvi polovici leta 2025. Pričakovano zmanjšanje je med drugim rezultat tesnega sodelovanja Unije s ključnimi državami izvora in tranzita, okrepljenih azilnih sistemov in sistemov varovanja meja ter odločnejšega ukrepanja

⁶¹ Po podatkih, ki jih je sporočila agencija Frontex, so države članice predložile manj zahtev za osebne dokumente in potne listine za vrnitev (–6 %, 68 908 v primerjavi s 73 449 v prejšnjem obdobju poročanja).

⁶² To vključuje izzive pri zagotavljanju nemotenega postopka vračanja zaradi neučinkovitosti v ključnih fazah, vključno s pritožbenim sistemom, učinkovito identifikacijo pred vrnitvijo in zadostnim spremljanjem izpolnjevanja obveznosti vrnitve. Tematsko schengensko ocenjevanje 2024 je tudi pokazalo, da je treba okrepiti operativno izvajanje razpisov ukrepov za vrnitev v okviru Schengenskega informacijskega sistema v vseh nacionalnih organih, da se doseže učinkovitejše odločanje v postopkih vračanja.

⁶³ V obdobju poročanja je bilo v državah članicah, ki niso država članica, ki je izdala razpis ukrepa (t. i. zadetki v SIS), identificiranih skoraj 54 600 oseb, za katere so bili v SIS izdani razpisi ukrepov za vrnitev. Od tega je bilo približno 33 600 državljanov tretjih držav odkritih pri kontrolah znotraj ozemlja, približno 16 500 državljanov tretjih držav pa je bilo prestreženih pri mejnih kontrolah ob izstopu iz EU prek države članice, ki ni država članica, ki je izdala razpis ukrepa.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

⁶⁵ Dokument SWD(2025) 791, Napoved v skladu s členom 9(3), točka (b), Uredbe (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta za leto 2026, označen kot „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“.

⁶⁶ Ker podatki za celotno leto 2025 v času sprejetja poročila niso na voljo, se uporabljajo podatki za leto 2024, ki so najnovejša in popolna letna referenčna točka za kontekstualizacijo napovedi za prihodnje leto 2026. Je pa bil v analizi v celoti upoštevan trend, opažen leta 2025.

proti mrežam za tihotapljenje migrantov v Uniji in tretjih državah. **Osrednjesredozemska pot** naj bi ostala najaktivnejša, vendar naj bi se skupno število v primerjavi z letom 2024 po napovedih stabiliziralo ali še dodatno zmanjšalo. Ta trend odraža vpliv okrepljenega sodelovanja s partnerskimi državami v Severni Afriki in širši regiji. Podobna dinamika se pričakuje tudi na **zahodnosredozemski in atlantski poti**, kjer odločna prizadevanja za spremljanje točk odhoda in razbitje tihotapskih mrež prinašajo rezultate. Na **vzhodnosredozemski poti** bo razvoj dogodkov v veliki meri odvisen od spreminjajočih se razmer na Bližnjem vzhodu, med drugim od novih alternativnih poti, vendar splošni obeti kažejo nadaljevanje trenda upadanja, ki se je začel že konec leta 2024, in sicer kot posledica spreminjajoče se regionalne dinamike in manjše prisotnosti državljanov nekaterih držav. Na **zahodnobalkanski poti** se prav tako pričakuje zmanjšanje števila prihodov, k čemur bosta pripomogla učinkovitejše razbijanje tihotapskih mrež ter okrepljeno sodelovanje med regijo, državami članicami in agencijami Unije. Na **poti ob vzhodni meji** bosta Rusija in Belorusija verjetno nadaljevali poskuse instrumentalizacije migracij proti Uniji; vendar se pričakuje, da se bo z okrepljenim upravljanjem meja število nezakonitih prehodov dodatno zmanjšalo. Nazadnje, pričakuje se, da bo stanje na področju nezakonitih izstopov **po poti prek Rokavskega preliva** še naprej zahtevno, čeprav naj bi se z nacionalnimi ukrepi v Franciji in nadaljnjim sodelovanjem z Združenim kraljestvom število odhodov omejilo ali zmanjšalo.

Trend zmanjševanja števila prošenj za mednarodno zaščito, ki je bil opažen v letu 2024 in v prvi polovici leta 2025, naj bi se nadaljeval tudi v letu 2026.

Kar zadeva začasno zaščito, bo zaradi vsesplošne vojne agresije Rusije proti Ukrajini **zaščita ukrajinskih državljanov** potrebna tudi v letu 2026. Registracije za začasno zaščito se bodo nadaljevale, vendar v manjšem obsegu kot v prejšnjih letih.

Ker bo migracijska dinamika sama po sebi še naprej negotova, bodo prizadevanja za krepitev **pripravljenosti in kontingenčnega načrtovanja** v državah članicah in Uniji še naprej ključnega pomena. Ustrezno kontingenčno načrtovanje je pomemben sestavni del **dobro pripravljenega azilnega, sprejemnega in migracijskega sistema**, saj krepi odpornost in pripravljenost za hitro in učinkovito odzivanje na spremembe migracijskih razmer, hkrati pa zagotavlja spoštovanje pravic in potreb posameznikov.

Obveznosti glede **kontingenčnega načrtovanja** so vključene v zakonodajo Unije⁶⁷. Čeprav ima večina držav članic vzpostavljene kontingenčne načrte na različnih področjih upravljanja migracij, pa še vedno obstajajo vrzeli. Na splošno ima raven pripravljenosti na področju upravljanja migracij v Uniji in državah članicah koristi od izvajanja novih določb, uvedenih s paktom. Skoraj vse države članice so sprejele nacionalne kontingenčne načrte na področju

⁶⁷Uredba (EU) 2024/1351 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013; Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito; Uredba (EU) 2024/1359 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila ter spremembi Uredbe (EU) 2021/1147 (UL L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>); Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>); Uredba (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021 o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 (UL L 468, 30.12.2021, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

sprejema in azila in jih priglasile Agenciji Evropske unije za azil (EUAA)⁶⁸, čeprav z različno stopnjo popolnosti (več podrobnosti v Prilogi). Od leta 2019 morajo države članice razviti in sprejeti nacionalni **kontingenčni načrt za upravljanje meja in vračanje**⁶⁹. Rezultati ocene ranljivosti, ki jo je agencija Frontex izvedla za leto 2024, kažejo, da večina držav članic poroča, da imajo vzpostavljene ustrezne kontingenčne načrte za upravljanje meja, čeprav obstajajo nekatere vrzeli, kot je bilo poudarjeno tudi s schengenskimi ocenjevanji. Poleg tega je tematsko ocenjevanje učinkovitosti vračanja za leto 2024 razkrilo znatne vrzeli v nacionalnem kontingenčnem načrtovanju, saj večina držav članic kljub taki zahtevi iz člena 9(3) Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži nima namenskih kontingenčnih načrtov za operacije vračanja.

Na ravni Unije so agencije Unije pripravljene zagotoviti operativno podporo državam članicam v primeru nenadnega povečanja migracijskih tokov. Mreža EU za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje, ki ji predseduje Komisija, ima še naprej ključno vlogo pri zagotavljanju skupne slike razmer, zgodnjega opozarjanja in napovedovanja v podporo boljši pripravljenosti. V okviru mreže deluje posebna podskupina za kontingenčno načrtovanje.

IV. Ocena splošnih migracijskih razmer, migracijskega pritiska, tveganja migracijskega pritiska ali resnih migracijskih razmer

Na podlagi informacij, predstavljenih v tem poročilu, je Komisija ocenila, katere države članice se soočajo z nesorazmernimi obveznostmi, pri čemer je upoštevala splošne migracijske razmere v Uniji. Hkrati Svetu predlaga skupno število solidarnostnih prispevkov za solidarnostni fond na ravni Unije, ki so potrebni za uravnoteženo in učinkovito obravnavanje migracijskih razmer v prihodnjem letu.

Ob upoštevanju trendov, opisanih v tem poročilu za referenčno obdobje od julija 2024 do junija 2025, in metodologije je bilo v sklepu Komisije po zbiranju in oceni vseh ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij glede na splošne razmere v Uniji ugotovljeno, da sta **Grčija** in **Ciper** pod migracijskim pritiskom. Poleg tega je bilo v sklepu Komisije ugotovljeno, da sta **Italija** in **Španija** pod migracijskim pritiskom zaradi velikega števila prihodov kot posledice ponavljajočih se izkrcaj po operacijah iskanja in reševanja, ki je tako veliko, da ustvarja nesorazmerne obveznosti glede na splošne razmere v Uniji, tudi za dobro pripravljen azilni, sprejemni in migracijski sistem zadevne države članice.

Čeprav so trendi v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 na splošno ostali stabilni, se je **Grčija** soočala z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji, zlasti zaradi števila nezakonitih prehodov meje (več kot 60 000) in prošenj za mednarodno zaščito (več kot 70 000). To sta bili največji zabeleženi števili na ravni Unije glede na BDP in število prebivalcev. Grčija je glede na BDP in število prebivalcev zabeležila tudi največje število odločb o priznanju mednarodne zaščite, ki jih je bilo med julijem 2024 in junijem 2025 skoraj 32 000. Glede na svoj BDP in število prebivalcev je bila druga po številu odredb o zapustitvi ozemlja (več kot 30 000), vendar je bilo v analiziranem obdobju vrnjenih le 5 400 državljanov tretjih držav.

⁶⁸ Razen Madžarske in Poljske.

⁶⁹ Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži (UL L 295, 14.11.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

Medtem ko so se razmere na področju migracij in azila v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024 izboljšale, pa se je **Ciper** še vedno soočal z nesorazmernimi obveznostmi glede na splošne razmere v Uniji, zlasti zaradi nezakonitih prehodov meje, prošenj za mednarodno zaščito in registracij za začasno zaščito. Čeprav se je število nezakonitih prehodov meje (skoraj 3 000) znatno zmanjšalo, je število prihodov še naprej obremenjevalo ciprski azilni in migracijski sistem, saj se je Ciper glede na BDP in število prebivalcev pri nezakonitih prehodih meje uvrstil med prve tri države v Uniji. Prejel tudi drugo največje število prošenj za mednarodno zaščito (več kot 5 000) v Uniji glede na BDP in število prebivalcev. Podobno je Ciper glede na BDP in število prebivalcev prejel znatno število registracij za začasno zaščito (približno 3 500). Poleg tega je število državljanov tretjih držav, ki jim je bilo odrejeno, naj zapustijo ozemlje (skoraj 16 000), sicer ostalo stabilno v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024, vendar je bilo na podlagi odredbe o zapustitvi ozemlja vrnjenih dvakrat več državljanov tretjih držav (skoraj 10 000) kot v obdobju od julija 2023 do junija 2024 (skoraj 5 000).

V **Italiji** in **Španiji** sta bila delež in absolutno število prihodov zaradi ponavljajočih se izkrcanj po operacijah iskanja in reševanja tako velika, da sta ustvarila nesorazmerne obveznosti za ti državi glede na splošne razmere v Uniji, saj je bilo v teh dveh državah članicah izkrcanih več kot 80 % od skoraj 97 000 oseb, ki so jim pomagali v operacijah iskanja in reševanja (vsaka približno 40 %).

Te štiri države članice bodo zato imele **dostop do solidarnostnega fonda**, ko bo začela veljati Uredba (EU) 2024/1351.

Da bi se zagotovilo ravnovesje med solidarnostjo in pravično delitvijo odgovornosti ter zaščitilo delovanje Uredbe (EU) 2024/1351, člen 60(3) te uredbe določa, da prispevajoče države članice niso zavezane k izpolnjevanju svojih solidarnostnih zavez do države članice prejemnice, kadar Komisija v njej ugotovi **sistemske pomanjkljivosti** v zvezi s pravili o odgovornosti iz dela III Uredbe (EU) 2024/1351, ki bi lahko imele resne negativne posledice za delovanje te uredbe.

Del III Uredbe (EU) 2024/1351 med drugim določa obveznosti države članice, ki je odgovorna za sprejem in ponovni sprejem prosilcev in državljanov tretjih držav, katerih prošnja za mednarodno zaščito je bila registrirana v drugi državi članici ali za katere je bila kot odgovorna na podlagi Uredbe (EU) 2024/1358 določena druga država članica, vključno z izvedbo predaj navedenih oseb ob polnem spoštovanju temeljnih pravic prosilca v smislu Listine. Ta pravila so v skladu s pravili iz uredbe Dublin III in jih bodo nadomestila, ko se bodo začela uporabljati.

Komisija bo do 12. julija 2026 in ponovno do 15. oktobra 2026 ocenila uporabo pravil o odgovornosti s strani držav članic ter uporabila člen 60(3), četrti pododstavek, Uredbe (EU) 2024/1351, če bodo v državi članici ugotovljene sistemske pomanjkljivosti. V tej oceni bo posebna pozornost namenjena ravni sodelovanja med državami članicami, vključno z dejavnim prizadevanjem za olajšanje predaj ter vse večjim sodelovanjem pri praktičnih in logističnih zadevah.

Na podlagi ugotovitev tega poročila in metodologije je bilo ob upoštevanju vseh ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih podatkov ter informacij in njihove ocene glede na splošne razmere v Uniji v sklepu tudi ugotovljeno, da za **Belgijo, Bolgarijo, Nemčijo, Estonijo, Irsko,**

Francijo, Hrvaško, Latvijo, Litvo, Nizozemsko, Poljsko in Finsko obstaja tveganje migracijskega pritiska.

Med julijem 2024 in junijem 2025 sta bili **Bolgarija** in **Hrvaška** kot državi prvega vstopa še naprej posebej izpostavljeni nihanjem migracijskih tokov na zahodnobalkanski in vzhodnosredozemski poti. Znatno povečanje nezakonitih prihodov med letom bi lahko povzročilo, da bi na njune že tako obremenjene migracijske in azilne sisteme vplivale nesorazmerne obveznosti. Čeprav je **Bolgarija** zabeležila zmanjšanje števila prošenj za mednarodno zaščito v primerjavi z obdobjem od julija 2023 do junija 2024, je še vedno registrirala skoraj 10 000 prošenj, kar je znatno število glede na njen BDP in številno prebivalcev. Petino teh prošenj so vložili mladoletniki brez spremstva, zaradi česar je Bolgarija na ravni Unije glede na BDP in število prebivalcev druga država članica po številu prejetih prošenj mladoletnikov brez spremstva. Bolgarija je z več kot 21 000 novimi registracijami v obdobju od julija 2024 do junija 2025 glede na svoj delež BDP in števila prebivalcev zabeležila tudi veliko in stalno število registracij za začasno zaščito (med prvimi petimi državami članicami). Na **Hrvaško** so med julijem 2024 in junijem 2025 vplivali nezakoniti prehodi meje in zavrnitve vstopa. Zabeležila je več kot 12 000 nezakonitih prehodov meje, kar je predstavljalo 76 % vseh nezakonitih prihodov meje vzdolž zahodnobalkanske poti ter drugo največje število nezakonitih prihodov meje v Uniji glede na BDP in število prebivalcev. Hrvaška je zabeležila tudi podobno število zavrnitev vstopa, kar je največ na ravni Unije glede na BDP in število prebivalcev.

Hkrati je več držav članic zabeležilo veliko število nedovoljenih gibanj, kar je še zlasti obremenilo njihove azilne, migracijske in sprejemne sisteme. Izzivi, povezani s takim nedovoljenim gibanjem, se obravnavajo s priznavanjem možnosti uporabe **poravnave obveznosti** v teh primerih v okviru solidarnostnih prispevkov.

Med julijem 2024 in junijem 2025 je v **Nemčijo** vodilo znatno število nedovoljenih gibanj prosilcev za mednarodno zaščito v Uniji, kar je povzročilo veliko število prošenj za mednarodno zaščito ter vplivalo na njen azilni in sprejemni sistem. Razmere sta še dodatno zaostriła dejstvo, da Nemčija gosti največje število upravičencev do začasne zaščite v EU, in zelo veliko število prošenj za mednarodno zaščito v zadnjih desetih letih. Tudi v **Francijo** je vodilo veliko število nedovoljenih gibanj prosilcev za mednarodno zaščito znotraj Unije, država pa se je poleg tega soočala z naraščajočim številom nezakonitih prehodov meje pri izstopu v Združeno kraljestvo, kar je vplivalo na nacionalni azilni in sprejemni sistem. **Nizozemska** in **Belgija** sta bili prav tako prizadeti zaradi nedovoljenega gibanja prosilcev za mednarodno zaščito, kar je obremenilo njuna sprejemna sistema. Tudi **Irska** se je stalno soočala z velikim številom prošenj za mednarodno zaščito, pri čemer znaten delež oseb v državo vstopi nezakonito, predvsem s prečkanjem kopenske meje z Združenim kraljestvom. To je skupaj z znatnim številom prihodov oseb, upravičenih do začasne zaščite, vplivalo na nacionalni azilni in sprejemni sistem.

Kot je navedeno v oddelku III, ukrepi Rusije in Belorusije še naprej vplivajo na migracijsko dinamiko na vzhodni meji Unije, zlasti v **Estoniji, Latviji, Litvi, na Poljskem in Finskem**. Hibridne grožnje, povezane z instrumentalizacijo migracij, še naprej povzročajo resna migracijska in varnostna tveganja ter prispevajo k občasnim nasilnim incidentom in poskusom nezakonitega prehoda meje. Estonija je v odziv na nenehne poskuse instrumentalizacije migracij, ki jih podpira država, okrepila ukrepe za upravljanje meje Rusijo; Latvija in Litva sta

okrepili nadzorne ukrepe na meji z Belorusijo; Poljska je vzpostavila varovalni pas vzdolž svoje meje in začasno omejuje pravico do vložitve prošnje za mednarodno zaščito na tej meji, razen za ranljive skupine; Finska pa je novembra 2023 zaprla svoje mejne prehode na meji z Rusijo. Nadaljnji poskusi Rusije in Belorusije, da bi instrumentalizirali migracije, bi lahko dodatno obremenili nacionalne sisteme varovanja meja, kar bi lahko povzročilo nesorazmerne obveznosti.

Teh 12 držav članic, za katere obstaja tveganje migracijskega pritiska, bo imelo **prednostni dostop do stalnega nabora orodij EU za podporo na področju migracij**. Hkrati bo Komisija, če bi se razmere v teh državah članicah poslabšale, v skladu z Uredbo (EU) 2024/1351 pripravljena njihove razmere ponovno oceniti po hitrem postopku.

Na podlagi poročila in metodologije je bilo v sklepu Komisije tudi ugotovljeno, da se **Bolgarija, Češka, Estonija, Hrvaška, Avstrija in Poljska** zaradi kumulativnega učinka kvantitativnih in kvalitativnih podatkov in informacij, zbranih in ocenjenih v zadnjem petletnem obdobju (od 1. julija 2020 do 30. junija 2025) soočajo z resnimi migracijskimi razmerami.

V **Bolgariji** je v zadnjih petih letih, zlasti od leta 2022, glede na njen delež BDP in število prebivalcev pritek registracij za začasno zaščito skupaj z razmeroma velikim številom prošenj za mednarodno zaščito obremenil sistem, zlasti ker je Bolgarija v relativnem smislu izdala znatno število pozitivnih odločb in zavrnitev, kar je povzročilo razmeroma veliko breme za sistem vračanja. Na **Hrvaškem** je v zadnjih petih letih pritisk na sistem vračanja glede na njen delež BDP in število prebivalcev poleg obveznosti, s katerimi se je soočala na svoji zunanji meji, močno vplival na zmogljivosti države, zlasti ker je Hrvaška v relativnem smislu izdala veliko število zavrnitev vstopa in ker je v zadnjem času zaradi povečanih dejavnosti tihotapljenja migrantov v regiji zabeležila relativno veliko število nezakonitih prehodov meje.

Od začetka ruske vojne agresije proti Ukrajini sta **Poljska in Češka** zabeležili število registracij za začasno zaščito, ki je bilo glede na njun BDP in število prebivalcev med največjimi v Uniji. To je povzročilo izzive na področju integracije, poleg tega od leta 2022 močno obremenjuje migracijske in azilne sisteme ter sisteme upravljanja meja navedenih držav članic. Glede na svoj BDP in število prebivalcev je **Estonija** zabeležila veliko število registracij za začasno zaščito, skupaj z velikim številom prošenj za mednarodno zaščito, na podlagi katerih je bilo v zadnjih petih letih sprejetih veliko pozitivnih odločitev.

Avstrija je v zadnjem petletnem obdobju prejela veliko število prošenj za mednarodno zaščito. Čeprav se je to število med julijem 2024 in junijem 2025 v primerjavi s prejšnjim 12-mesečnim obdobjem zmanjšalo, sta skupno število prošenj za mednarodno zaščito in s tem povezano število pozitivnih odločitev v petletnem obdobju kumulativno vplivala na zmogljivosti njenega migracijskega, sprejemnega in azilnega sistema.

Te države članice bodo imele možnost, da **pri Svetu zaprosijo za popolni ali delni odbitek** svojih solidarnostnih prispevkov za prihodnje leto.

V. Sklep

Stalen napredek pri izvajanju vseh sestavin pakta na nacionalni ravni in ravni Unije, trend zmanjševanja števila nedovoljenih prihodov ter napoved za prihodnje leto, skupaj s pozitivnimi

rezultati stalnega sodelovanja s partnerskimi državami, so trdna podlaga za urejeno, pravično in odločno upravljanje migracij in azila.

S polno uporabo novega pravnega in operativnega okvira pakta je mogoče doseči nadaljnji napredek pri zmanjševanju pritiska na države članice, zmanjševanju nedovoljenega gibanja, povečanju splošne učinkovitosti, zmanjševanju zaostankov ter razbremenitvi upravnih in operativnih struktur držav članic. Hkrati nekateri izzivi glede izvajanja pakta ostajajo, zato bo Komisija skupaj z ustreznimi agencijami Unije še naprej zagotavljala podporo državam članicam.

Hitro sprejetje predlogov Komisije, ki so v obravnavi, vključno s predlogom o skupnem evropskem sistemu vračanja in seznamu varnih izvornih držav na ravni Unije, lahko podpre naša prizadevanja. Komisija bo nadaljevala prizadevanja za okrepitev celovitih partnerstev s partnerskimi državami, pri tem pa bo strateško sodelovala na regionalni in svetovni ravni ter razvijala pametne medsektorske vzvode za spodbujanje boljšega sodelovanja na področju migracij.

Kar zadeva izvajanje pakta, morata solidarnost in pravična delitev odgovornosti še naprej beležiti skupen in uravnotežen napredek. Začetek prvega letnega cikla upravljanja migracij je pomemben korak pri pripravi podlage za operacionalizacijo novega solidarnostnega mehanizma. Na podlagi poročila, sklepa Komisije in predloga Komisije za izvedbeni sklep Sveta o vzpostavitvi letnega solidarnostnega sklada bi moral Svet v 15 dneh sklicati solidarnostni forum EU na visoki ravni, da bi se dogovorili o velikosti solidarnostnega fonda in o tem, kako bo vsaka država članica vanj prispevala. Komisija je pripravljena zagotavljati podporo Svetu v celotnem procesu. Koordinator EU za solidarnost bo sklical tudi solidarnostni forum EU na tehnični ravni za operacionalizacijo solidarnostnega mehanizma med državami članicami in obravnavanje solidarnostnih potreb z opredeljenimi prispevki pred začetkom uporabe sredi leta 2026.

Komisija bo marca 2026 ponovno poročala o napredku pri izvajanju pakta pred začetkom njegove uporabe. Razvila bo tudi dolgoročno evropsko strategijo za upravljanje azila in migracij, v kateri bo določila politiko na visoki ravni in operativni načrt za skupni sistem, ki bo trden in ga bo mogoče prilagajati hitro spreminjajočim se okoliščinam.